Lieta Nr.A42698308
143/AA43-0172-11/15

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 10.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis,
tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *N.Č.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Nirzas pagasta padomes administratīvās komisijas 2008.gada 11.septembra lēmuma Nr.DO6-2 atcelšanu, sakarā ar *N.Č.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 14.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ludzas rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 2.nodaļas 3.iecirkņa inspektors 2008.gada 8.augustā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA349432 par to, ka 2008.gada 8.augustā plkst.10:10 *N.Č.* izlaida pastaigā suni bez uzpurņa sabiedriskā vietā Ludzas rajona Nirzas pagasta Nirzas ciematā, ar ko pārkāpa Ministru kabineta 2006.gada 4.aprīļa noteikumu Nr.266 „Labturības prasības mājas (istabas) dzīvnieku turēšanai, tirdzniecībai, pārvadāšanai un demonstrēšanai publiskās izstādēs, kā arī suņa apmācībai" (turpmāk – Noteikumi Nr.266) 10.1., 11., 12.2.punktu prasības. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 106.panta pirmajā daļā.

Ar Nirzas pagasta padomes administratīvās komisijas (turpmāk arī atbildētāja) 2008.gada 11.septembra lēmumu Nr.DO6-2 (turpmāk – Lēmums) *N.Č.* par minēto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 100 apmērā.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, *N.Č.* (turpmāk arī pieteicēja) iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot samazināt piemēroto naudas sodu līdz Ls 10, jo viņai piederošais suns nekādus zaudējumus nav nodarījis, kā arī nevienu personu nav apdraudējis. Norāda, ka viņai ir piešķirts trūcīgās ģimenes statuss, viena audzina mazgadīgu bērnu, ir bezdarbniece.

Iesniegtajos pieteikuma papildinājumos pieteicēja norāda, ka suns bez uzpurņa pastaigā netiek vests, ka *R.S.* viņu aprunā, jo pieteicēja viņai vienreiz izteica aizrādījumu, lai skatās pati savus bērnus. Norāda, ka ciemā katru dienu daudzi suņi skraida bez uzpurņiem, ka neuzticas

administratīvajai komisijai, jo, kad suns sakoda pieteicēju, tad tā saimniecei tika izteikts tikai brīdinājums.

[3] Rakstveida paskaidrojumā tiesai Nirzas pagasta padomes administratīvā komisija norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms šādu apsvērumu dēļ.

[3.1] 2007.gada 15.oktobrī Nirzas pagasta padomē tika saņemts Nirzas ciemata daudzdzīvokļu mājas iedzīvotājas *R.S.* iesniegums, kurā viņa informē par to, ka *N.Č.* suns nav piesiets un uzbrūk cilvēkiem. 2007.gada 3.decembrī tika saņemta atkārtota telefoniska sūdzība no *R.S.* par *N.Č.* klaiņojošo suni.

[3.2] Ar Nirzas pagasta padomes administratīvās komisijas 2008.gada 5.februāra lēmumu Nr.DO6-1, izvērtējot 2007.gada 13.decembra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA 137632 norādītos apstākļus, *N.Č.* saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 106.panta pirmās daļas un viņai izteikts brīdinājums.

[3.3] Sarunās ar ciemata iedzīvotājiem noskaidrots, ka, neskatoties uz administratīvās komisijas pieņemto lēmumu, pieteicēja suni laiž skraidīt bez pavadas un saimnieka uzraudzības. Cilvēki baidās no suņa. Tas ir liela auguma bezšķirnes suns.

[3.4] 2008.gada 18.augustā Nirzas pagasta padomē saņemts 2008.gada 8.augusta administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA 349432 izskatīšanai pagasta administratīvajā komisijā.

[3.5] 2008.gada 28.augustā sarunā ar administratīvās komisijas locekli *V.V.* un *R.S.* norāda, ka suns, kuru pieteicēja tur dzīvoklī, traucē kaimiņu mieru ar riešanu, ir agresīvs pret cilvēkiem saimnieces klātbūtnē, pret mazgadīgiem bērniem, veciem cilvēkiem. Pieteicēja nav saskaņojusi un nav saņēmusi no kaimiņiem rakstisku piekrišanu par suņa izmitināšanu koplietošanas telpās un teritorijā, kā to paredz Noteikumu Nr.266. 4.punkts.

[3.6] Sakarā ar to, ka pieteicēja atkārtoti pārkāpusi Noteikumu Nr.266 4., 10.1., 12.1., 13., 16., 16.3., 50., 51., 51.1., 52.1, 52.2., 52.3., 54.3.punktu prasības un Dzīvnieku aizsardzības likuma 5.panta otrās daļas 2., 3.punkta prasības, Nirzas pagasta padomes administratīvā komisija 2008.gada 11.septembrī pieņēma lēmumu Nr.DO6-2, ar kuru nolēma *N.Č.* uzlikt naudas sodu Ls 100 apmērā un par minētajiem pārkāpumiem ziņot Pārtikas veterinārā dienesta Ludzas pārvaldei. Lēmums pieņemts bez pieteicējas klātbūtnes, jo pieteicēja uz administratīvās komisijas sēdi neieradās.

[3.7] 2008.gada 20. un 23.oktobrī Nirzas pagasta padomē saņemti iesniegumi no ciemata iedzīvotājiem, ka pieteicējas suns ir vairākkārt uzbrucis.

Pamatojoties uz minēto, Nirzas pagasta padome secina, ka *N.Č.* ignorēja aicinājumus ierasties uz administratīvās komisijas sēdēm, ņirgājas par Nirzas ciemata iedzīvotājiem un kaimiņiem. Uzskata, ka administratīvai komisijai nebija jāvāc ziņas par pieteicējas ģimenes materiālo stāvoklī. Turklāt 2008.gada 8.augusta administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts,

ka *N.Č.* strādā veikalā „*/Nosaukums/*", */adrese/*. Administratīvajai komisijai neradās šaubas, ka pieteicēja ir spējīga samaksāt uzlikto naudas sodu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 14.janvāra spriedumu grozīts *N.Č.* noteiktais administratīvā soda apmērs, nosakot naudas sodu Ls 50 apmērā.

Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

[4.1] Izvērtējusi administratīvās lietas materiālus, tiesa atzīst par pierādītu pieteicējas vainu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 106.panta otrajā daļā, izdarīšanā.

Tiesas viedoklis balstīts uz šādiem argumentiem.

[4.1.1] No protokola par administratīvo pārkāpumu Nr.PA 349432 konstatējams, ka 2008.gada 8.augustā plkst.10:10 Nirzas ciemā, sabiedriskā vietā, pieteicējai piederošais suns atradās nepiesiets un bez uzpurņa *(lietas 38.lapa).*

[4.1.2] Protokolā par administratīvo pārkāpumu izklāstītie faktiskie apstākļi atspoguļoti *V.G., V.V.* un *R.S.* paskaidrojumos Ludzas rajona policijas pārvaldei *(lietas 34.-36.lapa)*. Kā arī no *R.S.* iesnieguma Ludzas rajona policijas pārvaldē, ka pieteicēja savu suni regulāri izlaiž sabiedriskā vietā bez uzpurņa *(lietas 37.lapa).*

[4.1.3] Par tādu pašu pārkāpumu pieteicēja jau saukta pie administratīvās atbildības 2008.gada 5.februārī *(lietas 29.lapa).*

Kā konstatējams no lietas materiāliem, tad pieteicēja arī pēc saukšanas pie administratīvās atbildības 2008.gada 5.februārī nav labojusies un turpinājusi laist suni pastaigā vienu pašu bez uzpurņa. Ko apliecina [4.1.2] punktā minēto personu paskaidrojumi, kā arī *V.V.* un *R.S.* 2008.gada 28.augusta paskaidrojumi *(lietas 41.-42.lapa)*. To, ka pieteicēja nav labojusies arī pēc atkārtotas saukšanas pie administratīvās atbildības 2008.gada 11.septembrī par Noteikumu Nr.266 prasību neievērošanu, liecina arī lietā esošie *V.K.* un *J.I.* iesniegumi *(lietas 48., 49.lapa).*

Tiesas ieskatā ar lietā esošajiem pierādījumiem – administratīvā pārkāpuma protokolu *(lietas 38.lapa), V.G., V.V.* un *R.S.* paskaidrojumiem *(lietas 34.-36.lapa), R.S.* iesniegumu Ludzas rajona policijas pārvaldē *(lietas 37.lapa)* ir pierādīts, ka pieteicējas suns 2008.gada 8.augustā atradās ārpus mājas bez uzpurņa, bez pavadas un bez uzraudzības un nobiedēja *V.G.* un *R.S.*

[4.2] Tiesa kritiski vērtē pieteicējas paskaidrojumus, ka kaimiņiene *R.S.* viņu aprunā sakarā ar sliktajām kaimiņu attiecībām, jo no lietas materiāliem ir konstatējams, ka par pieteicējas pārkāpumiem dzīvnieku turēšanā liecina ne tikai *R.S.*, bet arī citas personas, proti, *V.V., V.G.* Tiesa nesaskata pamatu, kāpēc *V.V., V.G.* būtu ieinteresēti pieteicēju aprunāt, uz šādiem apstākļiem nenorāda arī pati pieteicēja. Turklāt no sākotnējā pieteikuma secināms, ka pieteicēja pēc būtības neapstrīd 2008.gada 8.augusta administratīvā pārkāpuma protokolā konstatētos faktiskos apstākļus, tikai norāda, ka piemērotais sods ir ļoti bargs, un lūdz to samazināt līdz Ls 10. Tikai pieteikuma papildinājumos pieteicēja norāda, ka sunim

vienmēr ir uzlikts uzpurnis, un norāda uz apstākļiem, kas, viņasprāt, ir par pamatu tam, ka *R.S.* viņu aprunā.

Tiesa kritiski vērtē pieteikuma papildinājumos norādītos apstākļus, jo tiesas ieskatā pieteicēja ir ieinteresēta sev labvēlīga lēmuma pieņemšanā, proti, izvairīties no administratīvās atbildības un soda.

[4.3] Ievērojot iepriekš norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka atbildētāja pamatoti ir konstatējusi pieteicējas rīcībā Noteikumu Nr.266 prasību pārkāpumu, proti, suns bez saimnieces uzraudzības atradās sabiedriskā vietā bez uzpurņa, un atzinusi pieteicēju par vainīgu administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts LAPK 106.panta otrajā daļā, izdarīšanā.

Kā jau norādīts iepriekš, pienākums nodrošināt, lai personas īpašumā esošs dzīvnieks netraucētu un neapdraudētu cilvēkus vai citus dzīvniekus, ir noteikts dzīvnieka īpašniekam, un šis pienākums izriet no Dzīvnieku aizsardzības likuma (5.panta otrās daļas 2., 3.punkts) un Noteikumu Nr.266 (10.1., 11., 12.2.punkts) prasībām.

[4.4] Lēmumā nav atsevišķi norādīts, ka pieteicēja tiek saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 106.panta otrās daļas, Lēmumā ir norāde uz LAPK 106.pantu. Izskatāmajā gadījumā tiesa, novērtējot lietas materiālus kopumā, minēto procesuālo pārkāpumu atzīst par nebūtisku, jo tas nevarēja ietekmēt lēmuma saturu pēc būtības, turklāt no Lēmuma satura nepārprotami secināms, ka pieteicēja tiek saukta pie administratīvās atbildības atkārtoti par Noteikumu Nr.266 prasību neievērošanu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka šis procesuālais pārkāpums, ka Lēmumā ir atsauce tikai uz LAPK normu, nav tik būtisks, lai pilnībā atceltu lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu.

[4.5] Tā kā atbilstoši LAPK 106.panta otrajā daļā noteiktajai sankcijai likumdevējs iestādei piešķir rīcības brīvību piemērojamā soda apmēra noteikšanā, tad iestādei jāizdara lietderības apsvērumi, nosakot sodu naudas soda minimālā un maksimālā apmēra robežās.

No Lēmuma konstatējams, ka atbildētāja pieteicējai administratīvo sodu ir noteikusi tuvāk minimālajai sankcijai, ko paredzējis likumdevējs par konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Taču Lēmumā atsevišķi nav atrunāti atbildētājas izdarītie lietderības apsvērumi. Izskatāmajā gadījumā tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja būtu pieļāvusi būtiskus pārkāpumus lietderības apsvērumu izdarīšanā, jo izdarītie apsvērumi ir ielasāmi no Lēmuma teksta kopumā. Tiesas ieskatā pieteicējas saukšana pie administratīvās atbildības ir personas disciplinēšana, lai turpmāk šādi pārkāpumi netiktu izdarīti, kā rezultātā iedzīvotājus neapdraudēs ārpus mājas esoši suņi bez uzpurņa un pavadas, un tas ir tas nozīmīgais sabiedrības ieguvums, proti, iedzīvotāju drošība.

[4.6] Tiesa konstatē, ka pieteicēja pieteikumā ir norādījusi uz smago materiālo stāvokli un ir iesniegusi Nirzas pagasta padomes 2008.gada 25.jūnija lēmuma izrakstu, ar kuru pieteicējas ģimenei piešķirts trūcīgās ģimenes statuss līdz 2008.gada 30.septembrim *(lietas 4.lapa)* (Lēmums pieņemts 2008.gada 11.septembrī), citus smago materiālo stāvokli apliecinošus pierādījumus pieteicēja nav iesniegusi. Savukārt no 2008.gada

8.augusta administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka pieteicējai ir darba vieta – veikals „*/Nosaukums/*" */adrese/*, proti, pieteicēja nav bezdarbniece, taču ikmēneša ienākumi nav norādīti.

Tiesas ieskatā izskatāmajā gadījumā būtisks ir apstāklis, ka pieteicēja pārkāpumu ir izdarījusi atkārtoti gada laikā, taču vienlaicīgi ņemams vērā arī tas apstāklis, ka pieteicējas pieļautā pārkāpuma rezultātā nevienam nav nodarīts ne fizisks, ne materiāls zaudējums, bet lietā nav arī konstatējami apstākļi, kas varētu būt par pamatu pieteicējas atbrīvošanai no administratīvās atbildības vispār. Līdz ar to tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts, ka pieteicēja ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 106.panta otrajā daļā, taču, pastāvot iepriekš norādītajiem apstākļiem, tiesa uzskata par iespējamu grozīt pieteicējai soda mēru sankcijas ietvaros un noteikt to Ls 50 apmērā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 14.janvāra spriedumu *N.Č.* iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot samazināt naudas sodu līdz Ls 10.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pieteicējai ir izsniegta 2009.gada 27.jūnija izziņa par atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam, 2009.gada 4.augusta izziņa par atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam un 2009.gada 27.oktobra izziņa par atbilstību trūcīgas ģimenes (personas) statusam.

2008.gada 8.augusta administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PA 349432 norādīts, ka pieteicēja strādāja veikalā „*/Nosaukums/*" */adrese/*, bet pieteicēja bija pieņemta darbā uz laiku, to apliecina paziņojums par algas nodokli.

[6] Lietas dalībnieki uz tiesas sēdi neieradās. No *N.Č.* un Ludzas novada pašvaldības tiesā saņemti iesniegumi par lietas izskatīšanu bez lietas dalībnieku klātbūtnes.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un daļēji apmierināma.

[8] Saskaņā ar LAPK 106.panta otro daļu par dzīvnieku turēšanas, labturības, izmantošanas un pārvadāšanas prasību pārkāpšanu, ja šie pārkāpumi izdarīti atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas vai ja to dēļ nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums,- uzliek naudas sodu fiziskajām personām no desmit līdz piecsimt latiem (..).

[9] Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka *N.Č.* iepriekš minēto pārkāpumu ir izdarījusi atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas (brīdinājums *N.Č.* tika izteikts 2008.gada 5.februārī), kā arī par to, ka pārkāpuma rezultātā nav ticis nodarīts fizisks vai materiāls zaudējums

Lietā ir strīds par to, vai *N.Č.* uzliktais sods Ls 100 apmērā ir samērīgs ar viņas izdarīto pārkāpumu, jo pati pieteicēja, norādot uz savu materiālo stāvokli, uzskata, ka ir saucama pie administratīvās atbildības, piemērojot minimālo soda sankciju, kāds paredzēts par šo pārkāpumu, proti, Ls 10.

[10] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Savukārt LAPK 32.panta otrā daļa paredz, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Izvērtējot Lēmumā minēto, Administratīvā apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesas viedoklim, ka tajā nav minēti lietderības apsvērumi, taču minētais pārkāpums nav atzīstams par tik būtisku, lai pieteicēja tiktu pilnībā atbrīvota no administratīvās atbildības.

Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas pastiprinātu vai mīkstinātu atbildību par administratīvo atbildību.

No lietas materiāliem redzams, ka *N.Č.* un viņas nepilngadīgajai meitai *D.Č.* no 2010.gada 1.novembra līdz 2011.gada 30 aprīlim ir piešķirts trūcīgās ģimenes (personas) statuss *(lietas 92.lapa)*, starp *N.Č.* un Ludzas novada pašvaldību 2010.gada 24.septembrī ir ticis noslēgts līgums *(lietas 91.lapa)* par apmācību darba iemaņu iegūšanai un uzturēšanai (spēkā no 2010.gada 24.septembra līdz 2011.gada 23.martam), kas apliecina, ka *N.Č.* ir iesaistīta bezdarbnieku īslaicīgās nodarbinātības programmā.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka, ņemot vērā pieteicējas slikto materiālo stāvokli un to, ka viņas apgādībā ir nepilngadīgs bērns, LAPK 22.pantā noteiktos administratīvās atbildības mērķus – audzināt likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai atturētu pārkāpēju un citas personas no jaunu pārkāpumu izdarīšanas – konkrētajā gadījumā var sasniegt, grozot *N.Č.* uzlikto naudas sodu no Ls 50 uz Ls 25.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 5.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Grozīt Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 14.janvāra spriedumu.

N.Č., personas kods */personas kods/*, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 106.panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu noteikt naudas sodu Ls 25 (divdesmit piecu latu) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga